

Spreker merkt op dat 't van belang is bij 't vinden van fossielen in deze gronden, zooveel doenlijk, de juiste laag, waarin ze zitten, aan te geven.

Ten slotte wijst hij er op dat op die plaatsen van den Maastrichter ondergrond, waar vroeger de Jeker heeft gestroomd zeer veel grillig gevormde Kalkconcreties voorkomen, zooals o.a. bleek bij 't bouwen der Oogenkliniek en de Bijzondere H. B. Sch.

De heer **Rijk** heeft einde April in het Gronsvelderbosch *Helleborus viridis* L. (Wrangwortel) gevonden. Deze vondst is nieuw zooals blijkt uit de publicaties van de Wever werd de plant tot nu toe in Zuid-Limburg alléén aangetroffen langs 'n beek tusschen Gulpen en Valkenburg (Dumoulin), langs de Wurm tusschen Palenberg en Rimborg, even over de Duitsche grens, in een bosch bij Mechelen en in 'n weide bij de „Oude Gracht” tusschen Bocholtz en Vlengeldal.

Ze groeide te Gronsveld op gewonen bodem.

Dit zegt spreker naar aanleiding van 'n vraag van den heer **Pagnier** wien 't opgevallen is dat *Euphorbia amygdaloïdes* (Amandelwolfsmelk) te St. Geertruide alléén voorkomt op 'n plek waar veel z.g. grèsgesteente wordt aangetroffen, hetwelk in situ te vinden is in het stroomgebied der Amblève en waar ook onze Amandelwolfsmelk in massa groeit.

Er schijnt dus tusschen dit gesteente en die plant 'n zeker verband te bestaan.

De heer **Dorren** merkt op dat de voor ons Zuid-Limburgsch landschap zoo typische *Maretak*, *Viscum album* meer en meer dreigt te worden uitgeroeid in de buurt van Valkenburg en vraagt of 't niet op den weg van ons Genootschap zou liggen te zorgen dat althans hier en daar dit gewas gespaard blijve.

De voorzitter zou zulks heel graag zien gebeuren, vreest echter dat 't veelal vergeefsche moeite zal wezen. Bezitters van boomgaarden beschouwen 't als 'n soort schandelijke nalatigheid van hun kant wanneer er in hunne fruitboomen *Viscum album* zit. Trouwens in Duitschland is de uitroeiing van dit gewas wettelijk voorschrift. Dit neemt niet weg dat men eigenaars van populieren met *Viscum album* zou kunnen aanzetten om althans eenige exemplaren op die popels te beschutten.

De heer **Pagnier** zag kort geleden even over de Limburgsche grens, nabij 's Gravevoeren 'n *Maretak* op 'n *Acacia*. Dat de parasiet op dit soort boomen woekert was bekend o.a. ook aan de Wever. Doch deze meent dat *Viscum* alsdan smalle bladeren heeft. 't Exemplaar door den heer P. waargenomen bezat krachtige breede bladeren:

Pastoor **Kengen** deelde als bijzonderheid mede dat hij op 2 Mei l.l. bereids 'n zwerm bijen heeft waargenomen.

Aan Dr. **Beckers** is 't opgevallen dat dit jaar de *Morilles* zoo buitengewoon krachtig ontwikkeld zijn en doet eene aardige mededeeling omtrent deze Zwamsoort.

Men zegt dat *Morilles* „uit den grond springen”. Welnu zün zoon was, gedurende de Paaschvacantie hiervan getuige; plotseling als met 'n sprong zag deze van onder de rozetbla-

deren eener paardebloem 'n *Morille* van uit den grond te voorschijn komen.

De heer **Mommers** zag dit jaar de eerste *Boerenwaluw* op 10 April; *Huiswaluwen* zag hij tot op vandaag 4 Mei nog heemaal niet.

De heer **Nijst** heeft voor 't Museum meegebracht een aantal haaiantanden afkomstig van Elsloo, de klassieke vindplaats dezer fossielen. Ettelijken tijd geleden hebben de couranten gemeld dat aldaar (aan den Schaarberg) eene grondverschuiving heeft plaats gehad zodat 'n gedeelte der plek met boomen en struiken begroeid in de Maas terecht is gekomen.

De **Voorzitter** laat 'n levenden *Mierenleeuw* zien, hem door den heer de Backer meegebracht uit de buurt van Wageningen. 't Is eigenaardig dat dit insect, het welk elders zoo veel wordt gevonden, voor zoover spreker bekend is, in Zuid-Limburg niet wordt aangetroffen.

(Ons is toch wel een vindplaats bekend, n.l. de Louwberg bij Maastricht. Red.)

Hierna zet de heer **van Rummelen** z'n geologische causerie voort, waarna met 'n woord van dank de Voorzitter om 8 uur de bijeenkomst sluit.

VOORTPLANTING EN BROEDGEWOONTEN

door

G. H. Waage.

(Vervolg).

Melkklieren worden bij beide geslachten aangelegd, maar komen alleen bij de wijfjes, die zich uitsluitend met 't zoogen belasten tot ontwikkeling. Toch komt 't bij enkele zoogdieren voor, dat 't mannetje de jongen ook voedt. Dit schijnt 't geval te zijn bij eenige tropische vleermuizen (*Cynonycteris grandieri* van Zanzibar en *Cynopterus marginatus* van Ceylon). Dat dit ook voorkomt bij de Hyena's, zooals wordt vermeldt in *Across the great craterland to the Congo* bij T. Alex. Barns, waag ik echter sterk in twijfel te trekken.

Aantal en ligging der melkklieren wisselen bij de verschillende diersoorten zeer sterk en hangen wel samen met de algemeene levensgewoonten van een dier.

Zeer opvallend is 't verband, dat er bestaat tusschen 't aantal melkklieren en 't aantal jongen dat per keer geworpen wordt. Varkens en muizen met hun vele melkklieren werpen vele jongen, 't eekhoortje met 2 tot 4 paar werpt 3 of 4 jongen, herkauwers met één of twee paar 1 of 2, en zoogdieren met 1 paar melkklieren, zooals Apen en Olifanten, werpen slechts 1 jong.

Heeft bij de Zoogdieren de paring plaats gevonden, dan werpt 't wijfje na korteren of langeren tijd haar jong of jongen. De draag-